

πήσουν τὴν διώρυγα ;» Κάνεις ὅμως δὲν μὲ ἀπεκρίνετο ὡς ἤθελον. Ὅταν σὰς ἠρώτησαν τὰ δονόματά σας, καὶ ὁ μηχανικός μετὰ τὸ ὄνομα Καρρόρης ἐφώνηξε Ῥεμής, ἔπεσα εἰς τὴν γῆν κλαίων, καὶ τότε μ' ἐπάτησαν ὀλίγοι τινὲς περὶ ὧντες, ἀλλὰ τόσοσ ἤμην εὐτυχής, ὥστε δὲν τὸ ἤσθάνην.

Ἐγὼ δ' ἤμην υπερήφανος ἀκούων ὅτι ὁ Μαρτίας εἶχε τόσοσ ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμὲ, ὥστε δὲν ἤθελε νὰ πιστευσῇ ὅτι ἤμπορῶ ν' ἀποθάνω.

(Ἐπιτα συνέχεια)

ΒΡΟΧΟΔΕΝΔΡΟΝ

*Ἐν τινι ἀγγλικῇ ἐφημερίδι γίνεται λόγος περὶ δένδρου ἔχοντος τὴν μοναδικὴν ιδιότητα νὰ ἀπορροφᾷ ὅλην τὴν περίξ αὐτοῦ ὑγρασίαν, καὶ νὰ τὴν διαχέῃ ἀκολούθως περίξ αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λορέτο (τοῦ Περού) ὑπάρχει δένδρον, γράφει ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς, ὅπερ οἱ ἐγχώριοι καλοῦσιν *Tamái káspi*, ἥτοι βροχοδένδρον. Τὸ δένδρον τοῦτο, ἔχον ὕψος 18 μέτρων, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς αὐξήσεώς του, καὶ ἐνός μέτρου διάμετρον κατὰ τὴν βάσιν τοῦ κορμοῦ του, ἀπορροφᾷ ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρῆς τὴν ὑγρασίαν καὶ συμπυκνώνει αὐτὴν οὕτως, ὥστε ἀδικαλείπτως τὸ ὕδωρ καταλείβεται ἀπὸ τοῦ κορμοῦ, καὶ καταπίπτει ὡς βροχὴ ἀπὸ τῶν κλάδων του μετὰ τοσαύτης ἀφθονίας, ὥστε τὸ ὑποκάτω τοῦ δένδρου ἔδαφος μεταβάλλεται εἰς ἀληθὲς ἔλος.

Ἀποκτᾷ δ' εἰς ὑπατον βαθμὴν τὴν ιδιότητα ταύτην τὸ βροχοδένδρον ἐν τῷ θερεί, καὶ ἰδίως ὅταν ταπεινωθῇ μεγάλως τὸ ὕδωρ ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ ποταμοῦ, καὶ σπανίση τὸ ὕδωρ.

Αἱ Ἀρχαὶ τῆς ἐπαρχίας Λορέτο, ἐκπλαγεῖσαι ἐπὶ τῇ θαυμασίᾳ ταύτῃ ιδιότητι τοῦ δένδρου τούτου, ἔγραψαν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Περού, προτείνασαι ὅπως πολλὰ ἐκ τῶν βροχοδένδρων τούτων μεταφυτευθῶσιν εἰς τὰς ξηροτέρας χώρας τῆς ἐπικρατείας.

Ἐὰν ἡ εἰδήσις αὕτη ἀληθεύῃ, τὸ δένδρον τοῦτο πρέπει νὰ μεταφυτευθῇ καὶ εἰς πολλὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, πρωτίστως δ' ἐν Ἑλλάδι. **

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Βλέπεις, ἀγαπητέ μου, ὅτι ἡμᾶς τοὺς τραπεζιτικούς ἀνθρώπους μᾶς συκοφαντοῦν. Εἶνε δέκα ἔτη ἤδη, ἀφ' ὅτου ζῶ μετὰξὺ τραπεζιτῶν καὶ ἐμπόρων, καὶ δύναμαι νὰ σὲ βεβαιώσω ὅτι καθ' ὅλον τοῦτο τὸ μακροχρόνιον διάστημα δὲν ἐγνώρισα παρὰ δύο μόνον, οἵτινες εἶνε ἐντελῶς φαῦλοι.

— Ποῖος εἶνε ὁ ἄλλος ;

* *

Γλύπτῃς τις ἐκράτει μίξ τῶν ἡμερῶν εἰς τὰς χεῖράς του τὴν μικρὰν καὶ ὠραίαν χεῖρα κυρίας τινὸς χαριστάτης. Ἀφοῦ ἐκεῖνη τὴν ἀπέσυρεν, εἶπέ τις πρὸς τὸν καλλιτέχνην :

— Ἴδου τὸ μεγαλύτερον ἀριστοῦργημα, ὑπερῆξ ἦλθεν ἐκ τῶν χειρῶν σας.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἐκ. Κάμιλλος Πελλετάν διηγεῖται τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ διασήμευ δικηγόρου Βεζρύε.

Ὅπως ὅλοι οἱ ἀριστοτέχναι τοῦ λόγου, δὲν ἐξήταξε τὸν φάκελλον τῶν δικογράφων, παρὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐπισήμου συνεδριάσεως. Κατὰ τὴν συζήτησιν σπουδαιότητας δίκης, περὶ ἧς ὅμως ὁ Βεζρύε δὲν ἐγνώριζε γρῶ, ἐν τῷ φακέλλῳ τοῦ δικογράφου εὐρέθησαν τὰ ἔγγραφα τοῦ ἀντιδίκου. Ὁ Βεζρύε, ὡς εἶκός, ἀπατᾶται καὶ ἐκφωνεῖ λόγον ἐνθουσιώδη καὶ θαυμασιώτατον . . . κατὰ τοῦ πελάτου του. Τὸ ἀκρατήριον ἐνθουσιᾶ, ὁ πελάτης μένει κεραυνόπληκτος ἐκ τῆς λύπης, καὶ οἱ δικασταὶ μειδιῶσιν. Εὐτυχῶς καταφθάνει ὁ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ ἐπιφανοῦς ῥήτορος, καὶ σύρει αὐτὸν ἐκ τῆς χειρίδος τῆς τῆβένου του, καὶ τὸν ἐκθάλλει τῆς ἀπάτης του. Ὁ Βεζρύε δὲν τὰ χάνει ποσῶς. « Ἴδου, ἀνακράζει, τί δὲν θὰ λείψωσι νὰ εἴπωσιν οἱ ἀντιδικοί μας. Ἐλεσινὰ σοφίσματα πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπαντῶμεν ἡμεῖς. . . » καὶ ἐξηκολούθησεν οὕτως ἀνατρέπων λαμπρῶς ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου ὅλα ὅσα εἶχε προσίπει ἐπιχειρήματα.

ΙΩΝΑΣ.

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὅλοι ζητοῦμεν νὰ αναθῶμεν εἰς τὰ ὑψηλά, ἐν ᾧ ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ οὔτε τοὺς ἀνέμους οὔτε τὸν ἥλιον ὁ εὐρισκόμενος ὄχι εἰς τὴν κορυφὴν, ἀλλ' εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους.

* * * Ἡ γυνὴ εἶνε ἄγγελος ἀπολέσας τὰς πτέρυγας του. Γυναϊκῆς τινος κατορθώνουσι τὴν ἀνάκτησίν των, ἀλλ' αἱ πλειότεραι ἀναπληροῦσι τὰς ἀπολεσθείσας πτέρυγας μὲ τὰ πούφ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐπιστήμων συνδρομητῆς τῆς Ἐστίας ἐκοινοποίησεν ἡμῖν τὸ ἐπόμενον μίγμα πρὸς καθαρισμὸν κακόσμου δωματίου :

Λάβε ὕδατος	γραμμάρια	70
» ὄξους	»	20
» ὕδατος εὐόσμου τῆς Κολωνίας	»	10

ἀνατάραιξον καλῶς καὶ χύσον εἰς πλατύστομον ἀγγεῖον εἰς ὃ πρόσθε :

ὑποχλωριώδους τιτάνου » 25

Ἡ δόσις αὕτη ἀρκεῖ δι' ἐν δωμάτιον, 32 δὲ γραμμάρια ἀποτελοῦσι δέκα τουρκικὰ δράμι, ἢ διὰ τὸ εὐκολώτερον, ἀς λογίζωνται τρία γραμμάρια πρὸς ἐν δράμιον τῆς ὀκάς.

»λεσα μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα. Ἦ-
 »κροάσθην τῆς ἀναγνώσεως, δι' ἄλλου γενομένης,
 »τῶν ἀρίστων περὶ φυσικῆς καὶ περὶ φυσικῆς ἱ-
 »στορίας συγγραμμάτων. Ἀναγνώστην εἶχον τὸν
 »ὑπὲρ τῆν μου, τὸν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Vaud Φραγ-
 »κίσκου Burnens, ὅστις παραδόξως ἐνδιεφέρετο
 »εἰς ὅ,τι μὲ ἀνεγίνωσκε. Ἐκρίνα ταχέως, ἐκ τῶν
 »ἐπὶ τῶν ἀναγνώσεών μας κρίσεών του καὶ ἐκ
 »τῶν ἐπ' αὐτῶν συμπερασμάτων του, ὅτι ἐνόε-
 »αυτὰς ὅσον καὶ ἐγὼ, καὶ ὅτι ἐκ γενετῆς ἐκέ-
 »κίτητο τὴν πρὸς τὸ παρατηρεῖν ἰκανότητα. . .
 »Ὅτε δὲ ἡ σειρὰ τῶν μελετῶν μου μ' ἔφεραν εἰς
 »τὰς ὀραίας παρατηρήσεις τοῦ Ρεωμύρου περὶ τῶν
 »μελισσῶν, εὗρον ἐν τῷ συγγράμματι ἐκεῖνον τό-
 »σον καλῶς προσχεδιασμένα πειράματα, καὶ πα-
 »ρατηρήσεις γενομένης μετὰ τσαύτης τέχνης
 »καὶ περισκέψεως, ὥστε ἀπεράσιστα νὰ μελετή-
 »σω ἰδιαιτέρως τὸν περιώνυμον ἐκεῖνον συγγρα-
 »φῆκ, ἵνα μορφωθῶμεν ὅ τε ἀναγνώστης μου καὶ
 »ἐγὼ εἰς τὴν τόσῳ δυσχερῆ τέχνην τοῦ παρατη-
 »ρεῖν τὴν φύσιν. Ἠρχίσαμεν νὰ παρατηρῶμεν τὰς
 »μελισσὰς ἐντὸς μελισσῶνων ὑελίνων, ἐπανελά-
 »θουμεν ὅλα τὰ πειράματα τοῦ Ρεωμύρου, καὶ ἐ-
 »πετύχουμεν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὁσάκις με-
 »τεχειρίσθημεν τὰ αὐτὰ μέσα. Ἡ συμφωνία αὕτη
 »τῶν παρατηρήσεων μεγάλως μ' εὐχαρίστησε. . .
 »Ἐνθαζήρουνθέντες ὑπὸ τοῦ πρώτου τούτου δοκι-
 »μίου, προσπαθήσαμεν νὰ κάμωμεν ἐπὶ τῶν με-
 »λισσῶν παρατηρήσεις ἐντελῶς νέας. . . Ἐσχό-
 »μεν δὲ τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀνακαλύψωμεν γεγονό-
 »τα ἀξιοσημείωτα, τὰ ὁποῖα διέφυγον τὴν ὀξυ-
 »δέρκειν τοῦ Swammerdam, τοῦ Ρεωμύρου καὶ
 »τοῦ Bonnet».

Ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ ἄνω
 ῥηθέντος συγγράμματος εὐρίσκουμεν ἀφελεῖς τι-
 νὰς καὶ συγκινητικὰς ἐκφράσεις περὶ τῆς ἄκρας
 ἡδονῆς καὶ τῆς εὐδαιμονίας, τὰς ὁποίας ἡσθάν-
 θη ὁ τυρλὸς τῆς φύσεως παρατηρητής. «Νομίζω,
 »ὅτι δύναμαι νὰ κολακῶσω ἑμαυτὸν ὡς τυχόντα
 »τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀναγνώστων μου. Αἱ πα-
 »ρατηρήσεις μου φαίνονται ἐξημερεύσασαι πολλὰ
 »φαινόμενα τῶς ἀνεξήγητα. . . Οἱ περὶ τῆς τῶν
 »μελισσῶν οἰκονομίας πραγματευθέντες συγγρα-
 »φῆεις ἐσχολίχσαν αὐτάς. Οἱ πλείστοι τῶν καλ-
 »ωλιεργούντων τὰς μελισσὰς παρεδέχθησαν ὡς βιά-
 »σιν τῶν πρακτικῶν αὐτῶν ἐνεργειῶν τὰς ἐπι-
 »στημονικὰς ἀρχάς, ὧν ἀνεγνώρισα τὴν ἀσφά-
 »λειάν, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ φυσιοδίφαι εἶδον μετὰ
 »τινος ἐνδιεφέροντος τὰς προσπάθειάς μου, ὅπως
 »διὰ ῥῆξιν τὸν διπλοῦν πέπλον τὸν περικαλύ-
 »πτοντα ἀπέναντί μου τὰς τῆς φύσεως ἐπισημίας». Ἡ
 »ἐκφρασις αὕτη τοῦ διπλοῦ πέπλου, ἀφορῶσα
 εἰς τὴν τύφλωσιν αὐτοῦ, ἔχει τι τὸ ἰδιαιτέρως
 συγκινητικόν.

Ὁ δεύτερος οὗτος τόμος τῶν περὶ μελισσῶν
 παρατηρήσεων συνετάχθη σχεδὸν ὀλίγκηρος ὑπὸ
 τοῦ Πέτρου Huber, υἱοῦ τοῦ Φραγκίσκου καὶ ἐφ-

γόνου τοῦ Ἰωάννου, ὅστις ἐδοξάσθη μελετῶν τοὺς
 μύρμηκας, ὅπως ὁ πατήρ του ἐδοξάσθη μελετῶν
 τὰς μελισσὰς.

«Ἐἶμαι βεβαίωτερος, ἔλεγε ποτε ὁ Φραγκίσκος
 »Huber τῷ κ. de Candolle, περὶ τῶν ὄσων σὰς
 »διηγοῦμαι ἀφ' ὅσον εἶπατε ὑμεῖς περὶ τῶν ἰδίων
 »σας παρατηρήσεων, διότι ὑμεῖς δημοσιεύετε ὅ,τι
 »μόνοι οἱ ὀφθαλμοὶ σας εἶδον, ἐνῶ ἐγὼ λαμβά-
 »νω τὸν μέσον ὄρον μεταξὺ διαφόρων μαρτυριῶν».

Ἡ ἀκόλουθος φράσις εἰκονίζει τὴν ἀγαθότητα
 τῆς καρδίας τοῦ ἐξόχου φυσιοδίφου. «Ἐν τι οὐ-
 »δέποτε ἡδυνήθην νὰ μάθω, νὰ παύσω ἀγαπῶν
 ὅ,τι ποτὲ ἠγάπησα».

Ἀπέθανε δ' ὁ Φραγκίσκος Huber τῇ 22 Δε-
 κμβοίου 1831, ἄγων τὸ ὀγδοηκοστὸν πρῶτον
 τῆς ἡλικίας ἔτος, ἦτοι ζήσας ἐν ὄλῳ ἐξήκοντα
 καὶ τέσσαρα μὲν ἔτη ἐντελὸς τυρλὸς ἀπὸ δεκαε-
 πταετοῦς, ἔκτοτε δ' ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη μετὰ
 τῆς ἀπαραμιλλου συζύγου του, καὶ τὸ ἐπίλοιπον
 τῆς ζωῆς ἄνευ τῆς πιστῆς αὐτῷ συντρόφου. Καὶ
 ὅμως ὁ Huber διήλθε τὸν βίον τοῦτον ὡς ἀνὴρ
 ἀγαθός, σοφός, χρήσιμος καὶ ἐν συνόλῳ εὐτυχής.
 Ὅποσον μάθημα διὰ τοὺς τσαύτας ἔχοντας ἀ-
 φορμὰς εὐδαιμονίας, καὶ ὅμως συνεχῶς μεμψι-
 μοιροῦντας καὶ κακοδαιμονοῦντας! **

ΑΝΕΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

[Μυθιστόρημα Ἐκτορος Μαλὸ βραβευθὲν παρὰ τῆς γαλ-
 λικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Α. Ρ. Ραγκαβῆ].

Συνήχια: 161 σελ. 485.

Ζ'

Μάθημα μουσικῆς.

Ἐἶχον ἀποκτήσει φίλους ἐντὸς τῆς ὑπονόμου.
 Τοιαῦται κοινὰ ἀγωνία ἐνοῦσι τὰς καρδίας, καὶ
 ὅσοι συνέκλυσαν καὶ συνήλπισαν συνδέονται ἀνα-
 ποσπᾶστως.

Ὁ θεὸς Γασπάρ καὶ ὁ δάσκαλος πρὸ πάντων
 μὲ ἠγάπησαν πολὺ· καὶ ὁ μηχανικός, ἂν καὶ μὴ
 συγκατακλεισθεὶς μετ' ἡμῶν, ἔτρεφε πρὸς ἐμὲ
 αἰσθήματα πατρὸς σώσαντος τὸ παιδίον του ἀπὸ
 τῶν δυνάμεων τοῦ θανάτου. Μὲ προσεκάλεσεν εἰς
 τὴν οἰκίαν του, καὶ εἰς τὴν θυγατέρα του ἠναγ-
 κάσθην νὰ διηγηθῶ ὅσα μᾶς συνέβησαν ἐπὶ τῆς
 μακρᾶς ἡμῶν καθειρέξεως ἐντὸς τοῦ ὄχρου.

«Ὅλοι ἤθελον νὰ μὲ κρατήσωσιν εἰς Βιάσας.

— Θὰ σοὶ εὖρω ἕνα σκαπανέα, μοὶ ἔλεγεν ὁ
 θεὸς Γασπάρ, καὶ θὰ μείνωμεν πάντοτε δμοῦ.

— Ἄν θέλῃς, σοὶ δίδω θέτιν εἰς τὰ γραφεῖα,
 μοὶ ἔλεγεν ὁ μηχανικός.

Εἰς τὸν θεῖον Γασπάρ ἐφαίνετο φυσικώτατον
 νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον, ὅπου ἔμελ-
 λεν ὁ ἴδιος πάλιν νὰ καταβῆ, μετὰ τῆς ἀμερι-
 μνίας τῶν εἰθισμένων ν' ἀψφῶσι καθ' ἐκάστην
 τὴν κίνδυνον. Ἄλλ' ἐγὼ οὔτε τὴν ἀκηδεῖαν οὔτε
 τὸ θάρρος τοῦ εἶχον, καὶ ἤκιστα ἤμην διαθεμι-
 μένος νὰ ἐπαναλάβω τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὄστου.
 Ὁραῖον πρᾶγμα τὸ μεταλλεῖον, περιεργότατον,